

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning (vedrørende den i 1916 afsluttede Sag mod forskellige Funktionærer ved Nyborg Straffeanstalt).

(Forslagene til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 4108 og Sp. 4148).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jessen): Jeg skal paa Udvalgets Flertals Vegne tillade mig at indstille til det høje Ting, at denne Sag nu finder sin endelige Afslutning her. Dens Behandling har været længe nok, alt for længe, og den bør nu have en Ende, i alt Fald bør den have en Ende for Rigsdagens Vedkommende. Er der andre, der vil fortsætte den, maa de selv tage Bestemmelse derom.

Idet jeg i øvrigt henviser til, hvad Udvalget har skrevet i sin Betænkning, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger i Tilknytning dertil. Jeg skal kortelig minde om Sagens Gang her i Tinget, hvor den har været behandlet flere Gange. Naar jeg siger: behandlet, er det maaske mindre korrekt. Den har været rejst flere Gange her i Tinget, idet det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel), som sammen med et andet æret Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz) danner Mindretallet, gentagne Gange har stillet Forslag om, at der skulde nedsættes et Udvalg til at foretage Undersøgelser i Sagen. Nogle Gange har Tinget ikke naaet at faa nedsat Udvalg. Men i Rigsdagssamlingen 1917—18 blev der nedsat et Udvalg, som modtog Sagen fra Justitsministeriet og i alt væsentligt fik den gennemgaaet, men ikke naaede at faa afgivet Betænkning, inden Rigsdagssamlingen sluttede, idet nemlig det ærede Medlem, som havde rejst Sagen, ikke havde naaet at tildebringe sin Gennemgang af den. I denne Rigsdagssamling har der været nedsat Udvalg, og dette Udvalg har gennemgaaet Sagen og paa Grundlag deraf afgivet sin Betænkning. For Flertallets Vedkommende — og Flertallet er 13 af Udvalgets 15 Medlemmer — er man kommet til det Resultat, at der i Virkeligheden ingen Grund var til de Klager, som blev rejst af det ærede Medlem for København, og som gav Anledning til, at vi fik Sagen til Undersøgelse her. Det viste sig nok ved den Undersøgelse, som blev iværksat ved Nyborg Politiret, at der mellem Per-

sonalet var et Par mindre heldige Elementer, men disse blev afskediget paa Grundlag af de Oplysninger, der kom frem, og dermed burde Sagen egentlig have været ude af Verden. Grunden til, at Spørgsmaalet atter blev rejst her i Tinget, var navnlig den, at det ærede Medlem for København mente, at der ved Afskedigelsen af de paagældende Funktionærer var gjort dem Uret. Flertallet kan paa ingen Maade erkende, at dette er Tilfældet, tværtimod. Deres Optræden indenfor Fængselet var saaledes, at deres Afskedigelse ikke blot var fuldt ud retfærdig, men endogsaa nødvendig, hvis Aanden og Tonen mellem Personalet, som jo var det, det ene af Klagepunkterne drejede sig om, ikke helt skulde ødelægges. Jeg forstaaer ikke, at nogen, som nu har læst Sagens Akter igennem, kan mene, at der skulde være gjort disse Folk nogen Uret, og det synes da for øvrigt ogsaa, som om Mindretallet selv nu er kommet paa det rene med, at dette ikke er sket.

Som nævnt i Betænkningen blev Fængselets Inspektør ogsaa afskediget, idet han ikke længere skønnedes at være sin Opgave helt voksen. Hertil havde hans vaklende Helbred sikkert i væsentlig Grad bidraget. Han var ellers tidligere anset som en dygtig og samvittighedsfuld Fængselsmand, men hans svigtende Helbred havde gjort, at man ikke længere mente det forsvarligt at lade ham lede dette Fængsel. Heller ikke mod hans Afskedigelse kan der efter Flertallets Mening rejses nogen berettiget Indvending. Der foreligger heller ikke noget som helst for Flertallet, som kunde give Grund til at antage, at Forholdene paa Nyborg Straffeanstalt nu efter Sagens Afslutning i 1916 ikke skulde være fuldt ud tilfredsstillende, men en Undersøgelse af dette Spørgsmaal har for øvrigt ligget udenfor Udvalgets Opgave, idet det Forslag til Beslutning, som var stillet af det ærede Medlem, der oprindeligt havde ført Sagen frem, gik ud paa, at Folketinget skulde nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til Undersøgelse af den i forrige Aar afsluttede Sag mod forskellige Funktionærer ved Nyborg Straffeanstalt. Altsaa, Udvalgets Opgave var indskrænket til en Undersøgelse af denne Sag, hvorimod det ikke havde til Opgave at undersøge Forholdene paa Straffeanstalten efter denne Tid eller undersøge, hvorledes Forholdene nu er. Udvalget har ogsaa indskrænket sig til at løse den Opgave, som saaledes er stillet det, og Flertallet er, som jeg har nævnt, kommet til det Re-